

mod landinspektører, der udviser forsømmelighed i deres virksomhed.

De senere års lovgivning — navnlig love som vejbestyrelsesloven, landsbyggeloven og naturfredningsloven — har bevirket, at udstykningssager i mange tilfælde er komplicerede forretninger, og landinspektørernes ansvar er blevet stærkt forøget såvel i forholdet til klienterne som til de offentlige myndigheder. Bestemmelsen i den ændrede udstykningslov, jfr. nærmest foregående sag, øger yderligere dette ansvar.

De i § 1 angivne *betingelser* for at opnå *beskikkelse* som landinspektør er i hovedsagen de samme, som hidtil har været fastsat for at opnå kongelig bestalling. Den kongelige bestalling afløses af en ordning, hvor beskikkelse meddeles af *landbrugsministeren*, fordi man har ment, at en sådan ordning er mere i overensstemmelse med lovgivningen på lignende områder og også bedre sammenfaldende med lovens bestemmelser i øvrigt.

Beskikkelse kan nægtes under de i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. Endvidere kan beskikkelse nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil udøve virksomheden som landinspektør på forsvarlig måde.

Den sidstnævnte bestemmelse må ses på baggrund af den landinspektørerne i henhold til udstykningsloven tilkommende eneret til at udføre matrikulære arbejder og det øgede ansvar, som i forbindelse med nyere lovgivning pålægges landinspektørerne ved behandling af udstykningssager.

Ifølge § 4 *forbeholdes matrikulært arbejde* fremdeles — uden for de sønderjyske landsdele, staden København og Frederiksberg kommune — *praktiserende landinspektører*. Dog er der åbnet mulighed for, at kommuner og luftfotoselskaber el. lign., når særlige forhold taler derfor, kan få tilladelse til at lade visse matrikulære arbejder udføre af landinspektører, der er ansat i den pågældende institution eller virksomhed. I øvrigt fremhæves, at en landinspektør, der ved tjenesteforhold er tilknyttet en enkelt person, en erhvervsvirksomhed eller en institution, betragtes som praktiserende landinspektør, når han tillige driver landinspektørvirksomhed helt eller delvis for egen regning.